

[A. C. D. Petersen.]

sker her i Landet store Værdier. Den Tale skulde det ærede Medlem have holdt i 1926, da han var med til at gennemføre et Skatteforslag, hvorefter Ejendomsskatterne ogsaa blev forøget. Han skulde have holdt den Tale, saa snart han traadte ind i Rigsdagen, den Gang Ejendomsskatterne ikke havde naaet det Niveau, de nu er paa, særlig ikke i Forhold til andre Værdier, og saa skulde det ærede Medlem have sagt det, der er Konklusionen af hans Betragtning, at man ikke har Lov til at paalægge øgede Ejendomsskatter, for saa fratager man en enkelt Mand Værdien af hans Privatformue.

Det talte det ærede Medlem eller andre Medlemmer af Regeringspartierne ikke om paa det Tidspunkt, da man øgede Ejendomsbeskatningen, men nu, hvor man kommer og kræver, at Staten gør sin Pligt ogsaa i den anden Retning, nu siger man, at vi vil give Ejendomsbesidderne en Milliongave, og at denne Milliongave uddeler man saaledes, at de smaa Landbrug faar en lille Gave og de store Landbrug en stor Gave. Nej, ærede Medlemmer, Gaven staa akkurat i Forhold til det, man tog fra de vedkommende, den Gang man paalagde Skatterne; der er ikke en rød Øre i Gave ud over det, man i sin Tid fratog de paa-gældende.

Nu ved jeg vel, at man vil sige, at Ejendomsskatterne nedfælder sig i Ejendommens Værdi, men det er jo dog ikke længere siden Ejendomsskatterne begyndte deres katastrofale Stigning, end at de fleste Ejendomme endnu er paa de samme Hænder. Den Mand, der i Dag faar den „Gave“, som jeg kalder en Rettighed, der bliver ham tilbagegivet, er den samme Mand, som man i sin Tid tog Beløbet fra, og som derfor med Rette kan vente at faa det tilbage, naar Tiderne er saaledes, at Pengene ikke mere kan svares af hans Erhverv.

Det er det, de to Forslag, der her er til Behandling, gaar ud paa. Det er ikke en Foræring til nogen, men det er en Ajourføring, og en retfærdig Ajourføring, saaledes at de Mennesker, som man i sin Tid tog disse Formueværdier fra, atter faar dem tilbage, fordi Forholdene i deres Erhverv er saaledes, at de ikke kan bære saadanne Afgifter uden at blive drevet ud af deres Ejendom.

Hvad de to Lovforslags Indhold angaar, skal jeg kun lige skitsemæssigt sige, at Lovforslaget om Ændring i Ejendomsbeskatningen til Staten kun gaar ud paa at ændre Promillen, saaledes som den er fastsat i § 5 i Loven af 1922, fra 1,5 til 1,2, og at ændre

Promillen 1,1 til 0,9 samt at ændre Promillen 1,1 til 0,9 i den samme Lovs § 6.

I Lovforslaget om Ændringer i Lovgivningen om Beskatning til Sogne- og Amtskommuner af faste Ejendomme gaar § 1 ud paa, at hver Kommune gennem Statistisk Departement faar udregnet en Maksimums-promille. Beregningen foretages paa Grundlag af Skattebetalingen i Femaaret 1909/10 til 1913/14, saaledes at Promillen i Fremtiden svarer til Gennemsnitspromillen i disse Aar. Prisniveau og Pengeværdi faar naturligvis deres Indflydelse efter de Ændringer, de har gennemgaaet i den Tid, der er gaaet siden da. I § 2, 2det Stykke, fastsættes, at de sønderjydske Sognekommuners Maksimums-promille udregnes som et Gennemsnit af samtlige de i det øvrige Land for Sognekommuner udregnede Maksimums-promiller.

§ 3 fastsætter, at fra og med Finansaaret 1932—33 maa det Beløb, der i hver Amtsrads-kreds udskrives som samlet Ejendomsskat, ikke overstige 2,5 pro mille, dog i visse Tilfælde med en Overgangsbestemmelse.

§ 4 fastslaar, at Amtsradet skal foretage Skatteligningen, og § 5 giver Regler for Tilvejebringelse af det for Amtsrads-kredsen yderligere nødvendige Skattebeløb, der lignes paa Sognekommunerne. § 6, der gælder det særlige Forhold i Sønderjylland, tillader, at den amtskommunale Promille lægges til den sognekommunale, hvad der ikke er Tilfældet i det øvrige Land. § 7 er blot en Bestemmelse om Lovens Ikrafttræden.

Som det fremgaar af disse Forslag, har Forslagsstillerne fuldstændig undladt at røre ved selve Skatteprincipperne, idet man vilde undgaa at komme ind i en principiel Drøftelse, under Hensyn til den Hurtighed, som de økonomiske Forhold paa-kræver ved Behandlingen, og jeg haaber, at Regeringen vil paaskønne dette i alt Fald fra det konservative Partis Side viste Hensyn. Vi er jo ellers ingenlunde Tilhængere af de Principper, som er nedlagt i Grundskyldsbeskatningen, tværtimod, vi er skarpe Modstandere af Grundskyldsbeskatningen.

Jeg haaber, Regeringen vil forstaa, at det er en tvingende Nødvendighed at faa foretaget en virkelig effektiv Hjælp for Landbruget i denne for Landbruget saa vanskelige Tid. Hvor vanskelig, fremgaar til fulde af de Priser, jeg har nævnt for Landbrugets Produktionsvarer, af Mængden af de Varer, der skal til, sammenlignet med Tiden før Krigen, for at kunne betale Skatten, som er steget saa formidabelt. Prisniveauet viser nu en katastrofal Nedgang,